

Downloaded via the EU tax law app / web

Kohtuasi C-103/06

Philippe Derouin

versus

Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris ? Région parisienne (Urssaf de Paris ? Région parisienne)

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris)

Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus – Määrus (EMÜ) nr 1408/71 – Prantsusmaal elavad ja töötavad füüsilisest isikust ettevõtjad – Üldine sotsiaalmakse – Sotsiaalvõla kustutamise makse – Teises liikmesriigis saadud ja seal maksustatava tulu arvessevõtmine topeltmaksustamise vältimise lepingu kohaldamisel

Kohtuotsuse kokkuvõte

Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus – Liikmesriikide pädevus sotsiaalkindlustussüsteemi korraldamisel

(Nõukogu määrus nr 1408/71)

Määrust nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes, määrusega nr 307/1999 muudetud ja ajakohastatud versioonis, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui liikmesriik, kelle sotsiaalkindlustusalased õigusaktid on ainsad, mida kohaldatakse seal elavale füüsilisest isikust ettevõtjale, ei arva üldise sotsiaalmakse ja sotsiaalvõla kustutamise makse taoliste maksete aluseks oleva tulu hulka nimetatud töötaja poolt teises liikmesriigis saadud tulu, kohaldades eelkõige tulumaksuga topeltmaksustamise vältimise lepingut.

(vt punkt 32 ja resolutiivosa)

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

3. aprill 2008 (*)

Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus – Määrus (EMÜ) nr 1408/71 – Prantsusmaal elavad ja töötavad füüsilisest isikust ettevõtjad – Üldine sotsiaalmakse – Sotsiaalvõla kustutamise makse – Teises liikmesriigis saadud ja seal maksustatava tulu arvessevõtmine topeltmaksustamise vältimise lepingu kohaldamisel

Kohtuasjas C-103/06,

mille ese on EÜ artikli 234 alusel Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris (Prantsusmaa)

30. jaanuari 2006. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 22. veebruaril 2006, menetluses

Philippe Derouin

versus

Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris ? Région parisienne (Urssaf de Paris ? Région parisienne),

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees A. Rosas, kohtunikud U. Lõhmus, J. N. Cunha Rodrigues, J. Klužka (ettekandja) ja P. Lindh,

kohtujurist: P. Mengozzi,

kohtusekretär: ametnik C. Strömholm,

arvestades kirjalikus menetluses ja 7. märtsi 2007. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

- P. Derouin, esindajad: advokaadid P. Langlois ja E. Piwnica,
- Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris ? Région parisienne (Urssaf de Paris ? Région parisienne), esindaja: advokaat J. J. Gattineau,
- Prantsuse valitsus, esindajad: G. de Bergues ja O. Christmann,
- Ühendkuningriigi valitsus, esindaja: V. Jackson, keda abistas *barrister* S. Moore,
- Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: G. Rozet ja V. Kreuschitz,

olles 18. oktoobri 2007. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrust (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes, nõukogu 8. veebruari 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 307/1999 (EÜT L 38, lk 1; ELT eriväljaanne 05/03, lk 335) muudetud ja ajakohastatud versioonis (edaspidi „määrus nr 1408/71“).

2 Eelotsusetaotlus esitati P. Derouini ja Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris ? Région parisienne (Urssaf de Paris ? Région parisienne; edaspidi „Urssaf“) vahelises kohtuvaidluses, mille ese on P. Derouini poolt tasumisele kuuluva üldise sotsiaalmakse ja sotsiaälvõla kustutamise makse aluseks olev tulu (edaspidi vastavalt „CSG“ ja „CRDS“).

Õiguslik raamistik

Ühenduse õigusnormid

3 Vastavalt määruse nr 1408/71 artikli 2 lõikele 1 kohaldatakse seda määrust „töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja õpilaste suhtes, kelle suhtes kehtivad või on kehtinud ühe või mitme liikmesriigi õigusaktid ning kes on mõne liikmesriigi kodanikud või mõne liikmesriigi territooriumil elavad kodakondsuseta isikud või pagulased, samuti nende pereliikmete ja nende ülalpidamisel olnud isikute suhtes”.

4 Nimetatud määruse artikkel 13 näeb ette:

„1. „Vastavalt artiklitele 14c ja 14f alluvad isikud, kelle suhtes käesolevat määrust kohaldatakse, ainult ühe liikmesriigi õigusaktidele. Kõnealused õigusaktid määratakse kindlaks vastavalt käesoleva jaotise sätetele.

2. Arvestades artikleid 14–17:

[...]

b) liikmesriigi territooriumil füüsilisest isikust ettevõtjana tegutseva isiku suhtes kehtivad selle riigi õigusaktid, seda ka juhul, kui ta elab teise liikmesriigi territooriumil;

[...]”

5 Sama määruse artikkel 14a sätestab:

„Artikli 13 lõike 2 punkti b kohaldamisel arvestatakse järgmisi erandeid ja asjaolusid:

[...]

2) Tavaliselt kahe või enama liikmesriigi territooriumil füüsilisest isikust ettevõtjana tegutseva isiku suhtes kehtivad tema elukohajärgse liikmesriigi õigusaktid, kui mingi osa tema tegevusest toimub selle liikmesriigi territooriumil. [...]

[...]”

6 Määruse nr 1408/71 artikli 14d lõige 1 sätestab:

„[...] artikli 14a [punktides] 2, 3 ja 4 [...] osutatud isikuid käsitletakse nimetatud sätete alusel kindlaksmääratud õigusaktide kohaldamisel nii, nagu toimuks kogu nende töötamine vastava liikmesriigi territooriumil.”

Liikmesriigi õigusnormid

7 CSG kehtestati 29. detsembri 1990. aasta maksuseadusega nr 90?1168 (*JORF*, 30.12.1990, lk 16367), mille asjakohased sätted kodifitseeriti sotsiaalkindlustusseadustiku artiklites L. 136?1 jj.

8 Sotsiaalkindlustusseadustiku artikli L. 136?1 kohaselt:

„Sotsiaalmakseid tuleb tasuda järgmiste isikute töötulult ja tööotsijatasult:

1° füüsilised isikud, keda loetakse tulumaksuga maksustamise seisukohalt Prantsusmaal elavateks ning kes ühtlasi mis tahes alusel omavad Prantsuse kohustuslikku ravikindlustust;

2° riigi, kohalike omavalitsusüksuste ja viimaste haldusasutuste teenistujad, kes täidavad oma ülesandeid väljaspool Prantsusmaad või on saadetud välislahetusse, kui nende töötasu on maksustatav Prantsusmaal ja kui nad mis tahes alusel omavad Prantsuse kohustuslikku ravikindlustust.”

9 CRDS kehtestati sotsiaalkindlustuse seadustiku artikliga 14, mis näeb ette:

„Kehtestatakse makse, mida tuleb tasuda sotsiaalkindlustusseadustiku artiklites L. 136-2–L. 136-4 nimetatud töötulult ja tööotsijatasult, välja arvatud allpool artikli 15 III punkti lõikes 1 nimetatud välismaalt saadud tulu, ja mida makstakse ajavahemikul 1. veebruarist 1996 kuni artiklis 2 nimetatud välislahetuste lõppemiseni sama seadustiku artiklis L. 136-1 nimetatud füüsilistele isikutele.

Selle makse aluseks on sotsiaalkindlustusseadustiku artiklites L. 136-2–L. 136-4 ja artikli L. 136-8 punktis III sätestatud tulu nimetatud artiklites toodud tingimustel.”

10 Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi ning Prantsuse Vabariigi poolt 22. mail 1968 Londonis allkirjastatud tulumaksuga topeltmaksustamise vältimise ning maksudest hoidumise tõkestamise lepingu (edaspidi „kahepoolne leping”) artikkel 1 sätestab:

„1. Käesoleva lepingu esemeks on järgmised maksud:

[...]

b. Prantsusmaa puhul: [...] tulumaks, ettevõtte tulumaks ning kõik kinnipeetavad maksud, kõik nendelt maksudelt tehtavad kinnipidamised ja nendest maksudest maha arvatud ettemaksud,

[...]

2. Käesolev leping on kohaldatav ka kõikide samalaadsete või analoogsete tulevaste maksude suhtes, mille üks lepinguosaline riik või käesoleva lepingu alla kuuluva territooriumi valitsus [...] lisab praegustele maksudele või millega asendab praegused maksud. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiasutused teavitavad üksteist vastavatesse maksuseadustesse tehtavatest muudatustest.”

11 Prantsuse valitsuse esitatud märkustest ilmneb, et kahepoolne leping kaotab kehtivuse alates kahe asjaomase liikmesriigi vahel 28. jaanuaril 2004 sõlmitud uue topeltmaksustamise vältimise lepingu jõustumisest. See uus leping mainib otseselt CSG-d ja CRDS-i „maksude hulgas, millele [viimatinimetatud lepingut] kohaldatakse”.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

12 Eelotsusetaotlusest ilmneb, et P. Derouin:

– elab Prantsusmaal, kus ta tegutseb vabakutselise advokaadina, olles ühtlasi Inglise õiguse alusel asutatud osaühingu Linklaters (edaspidi „osaühing”) partner. Nimetatud osaühingu põhitegevuskoht on Ühendkuningriigis, kuid tal on kontorid ka teistes liikmesriikides, sealhulgas Prantsusmaal (edaspidi „Pariisi kontor”);

- on samaaegselt advokaadina registreeritud Cour d'appel de Paris's (Pariisi apellatsioonikohus) ja registreeritud välisadvokaat (Registered Foreign Lawyer) Supreme Court of England and Wales'is (Inglismaa ja Walesi ülemkohus);
- osutab Pariisi kontori tegevuse raames kõiki advokaaditeenuseid;
- saab töötasuks osa osaühingu kasumist;
- on maksuresident Prantsusmaal ja teda maksustatakse nii selles liikmesriigis kui ka igas liikmesriigis, kus on osaühingu asukoht, kasumiosa tõttu, mis talle ühingu iga kontori kasumist makstakse;
- on Prantsusmaal kindlustatud kohustusliku ravikindlustusega ning on Urssafis arvel füüsilisest isikust ettevõtjana.

13 Urssaf on arvutanud P. Derouinilt nõutavad peretoetuste sissemaksed ning CSG ja CRDS?i kutsetegevuse eest teenitud tulu pealt, mida viimane saab oma tegevuse eest Prantsusmaa kontoris, ning samuti tema poolt saadavate osaühingu teiste kontorite kasumiosade pealt. Suulises menetluses tehtud täpsustustest ilmneb, et Urssaf nõudis P. Derouinilt CSG ja CRDS?i tasumist aastatele 2000–2005 vastavate erinevate ajavahemike eest.

14 P. Derouin tasus peretoetuste sissemaksed, mis arvutati kogu tema töötulu pealt (sealhulgas Ühendkuningriigis teenitult), kuid ta vaidlustab CSG ja CRDS?i maksmise Ühendkuningriigis teenitud tulu pealt põhjusel, et need maksed ei ole sotsiaalkindlustuse sissemaksed, vaid neid tuleb käsitada maksudena, ning kuna Ühendkuningriigis teenitud tulu maksustatakse kahepoolse lepingu kohaselt viimatinimetatud liikmesriigis, võib CSG ja CRDS?iga maksustada ainult Prantsusmaa maksuresidendi tuluna saadava tulu.

15 Urssaf väidab vastu, et nimetatud maksed on sisuliselt sotsiaalkindlustuse sissemaksed, mis kuuluvad määruse nr 1408/71 kohaldamisalasse ja mida tuleb seega arvutada P. Derouini kõigi – nii Ühendkuningriigis kui ka Prantsusmaal – teenitud tulude pealt.

16 Vastavasisuliste selgituste saamiseks pöördus Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris (Pariisi sotsiaalkindlustusasjade kohus) 12. aprilli 2005. aasta otsusega Cour de cassationi (ülemkohus) poole, et viimane annaks oma arvamuse küsimuses, kas CSG?d ja CRDS?i tuleb pidada maksudeks kahepoolse lepingu tähenduses.

17 Cour de cassationi 2. septembri 2005. aasta arvamuses on öeldud: „küsimus, kas määrust nr 1408/71 [...] tuleb tõlgendada selliselt, et sellega on vastuolus, kui selline leping nagu [kahepoolne] [...] leping näeb ette, et Prantsusmaal elavate ja selles riigis sotsiaalkindlustust omavate füüsilisest isikust ettevõtjate Ühendkuningriigis teenitud tulu ei arvestata Prantsusmaal tasumisele kuuluva [CSG] ja [CRDS] aluseks võetava tulu hulka, tuleb vastavalt EÜ [...] artiklile 234 esitada Euroopa Ühenduste Kohtule [...]”.

18 Leides, et kohtuvaidluse lahendus sõltub küsimusest, kas nimetatud lepingu sätete kohaldamine CSG?le ja CRDS?ile on vastuolus ühenduse õigusnormidega, otsustas Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas määrust nr 1408/71 [...] tuleb tõlgendada selliselt, et sellega on vastuolus, kui niisugune leping nagu [kahepoolne] leping näeb ette, et Prantsusmaal elavate ja selles riigis sotsiaalkindlustust omavate töötajate Ühendkuningriigis teenitud tulu ei arvestata Prantsusmaal tasumisele kuuluva [CSG] ja [CRDS?i] aluseks oleva tulu hulka?”

Eelotsuse küsimus

19 Sisuliselt on esitatud küsimuse eesmärgiks välja selgitada, kas liikmesriigil, kelle sotsiaalkindlustusalaseid õigusnorme kohaldatakse tänu määrusele nr 1408/71, on vabadus kindlaks määrata selliste maksete nagu CSG ja CRDS aluseks olev tulu, või kohustab nimetatud määrus vastupidi seda liikmesriiki arvama selliste maksete aluseks oleva tulu hulka teises liikmesriigis saadud tulu ilma võimaluseta loobuda nimetatud tulude maksustamisest nende maksetega.

20 Selles osas tuleb meelde tuletada, et määruse nr 1408/71 eesmärk, nagu on märgitud selle põhjendustes 2 ja 4, on tagada töötajate ja füüsilisest isikust ettevõtjate vaba liikumine Euroopa ühenduse piires, arvestades seejuures liikmesriikide sotsiaalkindlustusalaste õigusaktide erijooni. Nagu põhjendustes 5, 6 ja 10 nimetatud, on selle direktiivi põhimõtteks tagada töötajate võrdne kohtlemine eri liikmesriikide õigusaktide kohaselt ning see püüab võimalikult hästi tagada kõigi liikmesriigi territooriumil hõivatud töötajate võrdse kohtlemise ja mitte seada liikumisvabadust kasutavaid töötajaid ebasoodsamasse olukorda. Määrusega nr 1408/71 sätestatud süsteem on üksnes kooskõlastussüsteem, mis reguleerib eelkõige selle õiguse kindlaksmääramist, mida kohaldatakse töötajatele ja füüsilisest isikust ettevõtjatele, kes erinevatel asjaoludel kasutavad oma õigust vabale liikumisele (9. märtsi 2006. aasta otsus kohtuasjas C?493/04: Piatkowski, EKL 2006, lk I?2369, punktid 19 ja 20, ning 18. juuli 2006. aasta otsus kohtuasjas C?50/05: Nikula, EKL 2006, lk I?7029, punkt 20).

21 Esiteks, seoses määruse nr 1408/71 kohaldatavusega sellises olukorras olevatele isikutele nagu P. Derouin tuleneb eelotsusetaotlusest ja Euroopa Kohtule esitatud märkuste kogumist, et viimane on vabakutseline võõrtöötaja, kes elab Prantsusmaal ja tegutseb vabakutselisena Prantsusmaal ja Ühendkuningriigis, mistõttu talle laieneb nimetatud määrus vastavalt selle artikli 14a lõikele 2. Sellest tuleneb, et selle sätte kohaselt allub asjaomane isik üksnes Prantsuse õigusnormidele. Lisaks kinnitas Ühendkuningriik kohtuistungil, kus kuulati ära kohtukõned, et viimatinimetatud liikmesriik ei nõua oma territooriumil ühegi sotsiaalkindlustuse sissemakse tasumist asjaomase isiku poolt saadud tuludelt.

22 Teiseks, seoses määruse nr 1408/71 kohaldatavusega CSG?le ja CRDS?ile on Euroopa Kohus otsustanud, et need maksed kuuluvad selle määruse kohaldamisalasse. Euroopa Kohus on leidnud, et ei saa toetada seisukohta, mille kohaselt CSG ja CRDS langevad väljapoole nimetatud määruse kohaldamisala, kuivõrd need tuleb tegelikult kvalifitseerida maksudena. Kohus lisas, et asjaolu, et mingi maksustamine tuleb teatava liikmesriigi õigusnormide kohaselt kvalifitseerida maksuna, ei tähenda, et nimetatud määruse kohaselt ei võiks seda sama maksustamist käsitleda selle määruse kohaldamisalasse kuuluvana (vt selle kohta 15. veebruari 2000. aasta otsused kohtuasjades C?34/98: komisjon vs. Prantsusmaa, EKL 2000, lk I?995, punktid 33 ja 34, ning C?169/98: komisjon vs. Prantsusmaa, EKL 2000, lk I?1049, punktid 31 ja 32). Samuti tuleb märkida, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimus lähtub põhimõttest, et kõnealused maksed kuuluvad määruse nr 1408/71 kohaldamisalasse.

23 Lisaks on Euroopa Kohus otsustanud, et ühenduse õigus ei kahanda liikmesriikide pädevust oma sotsiaalkindlustussüsteemide korraldamisel (vt 13. mai 2003. aasta otsus kohtuasjas C?385/99: Müller-Fauré ja van Riet, EKL 2003, lk I?4509, punkt 100 ja viidatud kohtupraktika).

- 24 Seoses sotsiaalkindlustusmaksete aluseks oleva tuluga tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et juhul, kui ühenduse tasandil ühtlustamine puudub, määratakse nende maksete arvutamisel arvessevõetav tulu kindlaks iga liikmesriigi õigusaktidega (vt eespool viidatud kohtuotsus Nikula, punkt 24 ja viidatud kohtupraktika).
- 25 Kahtlemata on oluline, et asjaomane liikmesriik järgiks oma pädevuse teostamisel ühenduse õigust (vt selle kohta eelkõige 26. jaanuari 1999. aasta otsus kohtuasjas C-18/95: Terhoeve, EKL 1999, lk I-345, punkt 34, ja 7. juuli 2005. aasta otsus kohtuasjas C-227/03: Van Pommeren-Bourgoniën, EKL 2005, lk I-6101, punkt 39). Liikmesriikide pädevus ei ole seega piiramatult, kuna nad peavad järgima määruse nr 1408/71 vaimu ja põhimõtteid, mille hulka kuuluvad ühe riigi õiguse kohaldamise põhimõtte sotsiaalkindlustuse valdkonnas; põhimõtte tagada, et isik ei satuks ebasoodsamasse olukorda seetõttu, et ta kasutab oma õigust vabale liikumisele, ja põhimõtte kindlustada, et niiviisi ülesehitatud süsteem ei jätaks seda isikut ilma sotsiaalse kaitseta.
- 26 Seega ilmneb käesoleva kohtotsuse punktides 23–25 viidatud kohtupraktikast selle kogumis, et kuna määrus nr 1408/71 on kooskõlastav, mitte ühtlustav vahend, on CSG ja CRDS-i taoliste maksete aluseks oleva tulude kindlaksmääramine liikmesriikide pädevuses.
- 27 Sellest järeldub, et kehtiva ühenduse õiguse kohaselt on liikmesriigil kas ühepoolset või sellise maksulepingu nagu kahepoolne maksuleping raames õigus keelduda arvamast CSG ja CRDS taoliste maksete aluseks oleva tulude hulka seda tulu, mille põhikohtuasja hagejaga sarnases olukorras olev residentist füüsilisest isikust ettevõtja on saanud teises liikmesriigis. Niisiis, kuigi on tõene, et ükski määruse nr 1408/71 sätte ei keela liikmesriigil arvutada residentide sotsiaalmaksete summat tema kõigi sissetulekute alusel (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Nikula, punkt 31), tuleb teha järeldus, et liikmesriiki ei kohusta selleks sama määruse ükski sätte.
- 28 Sellega seoses tuleb rõhutada, et vastupidiselt Urssafi, Ühendkuningriigi ja Euroopa Ühenduste Komisjoni poolt suulises menetluses toetatud väitele, mille kohaselt kohustab 26. mai 2005. aasta otsuses kohtuasjas C-249/04: Allard (EKL 2005, lk I-4535) väljendatud doktriin põhimõtteliselt liikmesriike arvama P. Derouiniga sarnases olukorras olevate isikute sotsiaalmaksete aluseks oleva tulude hulka kogu tema sissetuleku, ei ole see doktriin põhikohtuasjale ülekantav.
- 29 Eespool viidatud kohtuasja Allard aluseks olnud asjas oli huvitatud isiku elukohariik otsustanud võtta sotsiaalmaksu sissemaksete arvutamisel aluseks nii nimetatud isiku poolt selle liikmesriigi territooriumil kui ka teise liikmesriigi territooriumil saadud tulu, nii nagu seda lubab määrus nr 1408/71. Seda olukorda silmas pidades otsustas Euroopa Kohus, et vastavalt asjaomase liikmesriigi õigusele, mis kuulub selle määruse kollisiooninormide kohaselt kohaldamisele, tuleb huvitatud isiku poolt tasumisele kuuluvate sotsiaalmaksu sissemaksete arvutamisel arvesse võtta kogu nimetatud isiku poolt saadud tulu.
- 30 Sellepärast ei saa lahendust, millele Euroopa Kohus jõudis eespool viidatud kohtuasjas Allard, kohaldada sellises asjas nagu käesolev põhikohtuasi, kus välismaalt saadud tulu arvestamatajätmine vaadeldavate sotsiaalmaksete alusena tuleneb kohaldatavast liikmesriigi õigusest.
- 31 Sellegipoolest tuleb toonitada, et töötaja poolt välismaalt saadud tulu arvestamatajätmine sotsiaalkindlustusmaksete alusena ei tohi riivata nimetatud töötaja õigust kõikidele kohaldatavas õiguses ettenähtud sotsiaalkindlustusteenustele. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab kontrollima, kas käesoleval juhul vaidluse all olevas asjas on see nii.
- 32 Kõiki eelnevaid kaalutlusi arvesse võttes tuleb esitatud küsimusele vastata, et määrust nr

1408/71 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui liikmesriik, kelle sotsiaalkindlustusalased õigusaktid on ainsana kohaldatavad seal elavale füüsilisest isikust ettevõtjale, ei arva CSG ja CRDS taoliste maksete aluseks oleva tulu hulka nimetatud töötaja poolt teises liikmesriigis saadud tulu, kohaldades eelkõige tulumaksuga topeltmaksustamise vältimise lepingut.

Kohtukulud

33 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, v.a poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrust (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustuskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes (nõukogu 8. veebruari 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 307/1999 muudetud ja ajakohastatud versioonis) tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui liikmesriik, kelle sotsiaalkindlustusalased õigusaktid on ainsana kohaldatavad seal elavale füüsilisest isikust ettevõtjale, ei arva üldise sotsiaalmakse ja sotsiaälvõla kustutamise makse taoliste maksete aluseks oleva tulu hulka nimetatud töötaja poolt teises liikmesriigis saadud tulu, kohaldades eelkõige tulumaksuga topeltmaksustamise vältimise lepingut.

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.